

ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡ

ΚΥΡΙΑΚΗ,

ΤΩ, ΚΑΤΑ ΤΟ
ΜΑΣ ΝΕΟΔ

ΑΛΙΣΤΡΑΤΗ, ΤΗΣ ΕΠΑΡ-
ΜΗΤΩ, ΙΕΡΩ, ΜΟΝΥΔΡΙΩ,

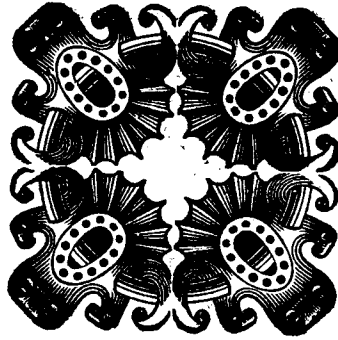
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος

ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἀπαρτισθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ
τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Δράμας

ΚΥΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΤΥΠΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

(Ὁδὸς Περμποπαζάρου ἀριθ. 3.)

Α Ω Ο΄

« Διὰ τοῦτο μάλιστα φιλῶ τῶν μαρτύρων τὰς μνήμας, καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι, πάσας μὲν, μάλιστα δὲ ὅταν γυναῖκες ἀγωνιζόμεναι τύχῳσιν. Ὅσῳ γὰρ τὸ σκευὸς ἀσθενέστερον, τοσοῦτῳ μείζων ἡ χάρις, τοσοῦτῳ λαμπρότερον τὸ τρόπαιον, τοσοῦτῳ περιφανεστέρα ἡ νίκη. »

Χρυσ. ἐγκώμ. εἰς τὴν ἀγ. μεγαλομ. Δροσίδα.
Τόμ. Β'. σελ. 687 ἔκδ. Migne

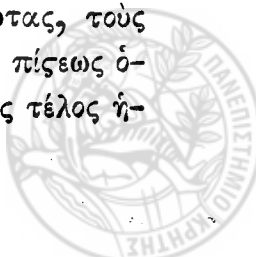
123927

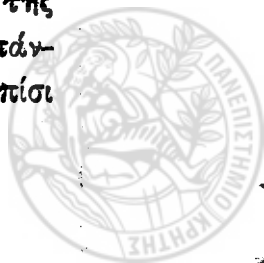

Τοῖς ἐντευζομένοις ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς.

« Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος τῷ φιλομάρτυρι; » οὕτω προοιμιάζει τοῦ εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα ἐγκωμίου ὁ Μέγας τῆς οἰκουμένης φωστῆρ, ὁ θεῖος Βασιλείος. Οὐδεὶς, οὐδεὶς ἀποκρινόμεθα μετὰ πάντων πιστῶν, τῶν ὄσων δῆποτε γευσαμένων τῆς ἀγάπης τῆς εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν μᾶλλον δὲ ἀνθ' ἡμῶν αὐτὸς ἀποκρινέσθω ὁ τοῦ Μεγάλου Πατρὸς φίλος καὶ συμφράδμων καὶ ἰσομεγέθης φωστῆρ, ὁ Θεολόγος Γρηγόριος « ἐκείνου δέ φησι λίαν ἀπλήστως ἔχω καὶ περιέχομαι καὶ τοῦ πάθους ἑμαυτὸν ἀποδέχομαι. Μαρτύρων τιμαῖς ἐπιτέρπομαι, καὶ ἀθλητῶν αἵμασιν ἐπαγάλλομαι· καὶ ἄλλων μὲν οἱ ἄθλοι καὶ τὸ κρατεῖν, ἐμοὶ δὲ οἱ στέφανοι. Τοσοῦτον προαρπάζω τὴν εὐκοσμίαν, καὶ οὕτως οἰκειοῦμαι τὰ κατορθώματα. (ἐγκωμ. εἰς Κυπριανὸν §. 3. ») Ἀγαπῶμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ τιμῶμεν τοὺς Μάρτυρας τοὺς τοῦ Χριστοῦ φίλους, τοὺς τῆς πίστεως στρατιώτας, τοὺς τῶν δαιμόνων φυγαδευτάς. Οὗτοι τὴν καλὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν ὀλοφύχως ἐνστερνισάμενοι, καὶ τὸν εἰς τέλος ἡ-

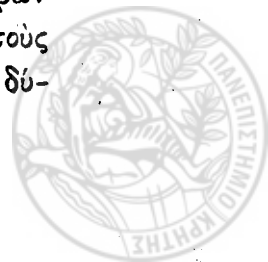

μᾶς ἀγαπήσαντα, καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ θανάτου ἑαυτὸν
 κενώσαντα ἀκορέστῳ ἀγαπήσαντες ἔρωτι, οὔτε τυράννων
 ἀπειλὰς πτοηθέντες, οὔτε δελεάσμασι καὶ ἐγκοσμίσι ἐλ-
 πίσι καταμαλακισθέντες, οὔτε σεσοφισμένοις ῥήμασι καὶ
 μαγγανείαις ῥητόρων ἐξαπατηθέντες, οὔτε βασάνων ποικίλων
 ὄσων δριμύτητα τρέσαντες, γενναίως ἀντέστησαν πρὸς τὰς
 μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, ἀγωνισάμενοι τὸν καλὸν τῆς εὐσεβείας
 ἀγῶνα στερεῶ καὶ ἀνδρικῶ τῷ φρονήματι, καὶ διὰ πάσης
 ἐλθόντες αἰκίας τε καὶ κακώσεως, καὶ πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ
 ὤμοφαγοις θηρσί τὰ ἑαυτῶν παραδόντες σώματα, ἀήττητοι
 διὰ τέλους καὶ καλλίνικοι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται θανατω-
 θέντες ὑπὲρ Χριστοῦ. Θαυμάζομεν (καὶ γε εἰκότως) τοὺς ὑ-
 πὲρ πατρίδος καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ πάλαι καὶ
 ἐν παντὶ καιρῷ εὐκλεῶς ἀγωνισαμένους, καὶ πάνυ ὀρθῶς εἰς
 Ἡρώας ἀναγράφομεν, τοὺς ἐν Θερμοπύλαις, φέρε πεσόντας,
 καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι τῶν Ἑλλήνων προκιν-
 δυνεύσαντας, καὶ τούτων τὸν ἐπαινετὸν καὶ αἰοίδιμον πό-
 τμον ὡς ἀριζήλον ἀρετῆς ὑπογραμμὸν τοῖς ἐκασταχοῦ νέοις
 ἐκάσποτε εἰς μίμησιν προβαλλόμεθα. Ἄλλ' ὁ τῶν θείων Μαρ-
 τύρων Στέφανος τοσοῦτω κρείττων ἐστὶ καὶ ἀριζηλότερος,
 ὅσω περὶ μείζονος καὶ θειοτέρου πράγματος ἦν αὐτοῖς ὁ ἀ-
 γὼν, τῆς ἀμωμήτου λέγομεν πίστεως, οὐ μίαν σκοπούσης
 πόλιν καὶ δευτέραν, οὐδὲ δῆμον ἓνα ἢ βασιλείαν τῆς δου-
 λείας ἐλευθεροῦν, ἀλλὰ πᾶσαν ἀπλῶς ἀπαλλάξαι τὴν ἀνθρω-
 πότητα τῆς τοῦ πνευματικοῦ κοσμοκράτορος καταδυνα-
 στείας καὶ τοῦ τῆς ἐπικρατησάσης ἀμαρτίας αἰωνίου ἀφαρ-
 πάσαι θανάτου. Ἀντετάξαντο δὲ πρὸς τὴν τοῦ κόσμου μυ-
 ρίοπλον δύναμιν, πρὸς τοὺς μεγάλους καὶ κραταιοὺς τῆς
 γῆς, οὐχ' ἓνα καιρὸν καὶ ἐνὶ σύμπαντες τόπων, ἀλλὰ πάν-
 τοτε καὶ πανταχοῦ, οὐ χαλκῶ περιπεφραγμένοι καὶ ἀσπίσι

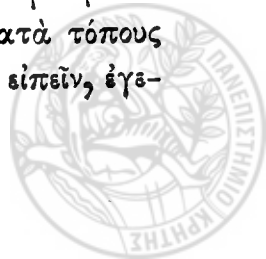

καὶ δόρασιν, οὔτε ἐν ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ πολυχρύσῳ πα-
 ρασκευῇ γαυρούμενοι, ἀλλὰ ψιλοῖς μὲν τοῖς σώμασι, ῥωμα-
 λαίῳ δὲ τῷ φρονήματι, καὶ μόνη τῇ τοῦ Πνεύματος πανο-
 πλία, τῇ πίσει, τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἀγάπῃ, τὰς ψυχὰς τεθω-
 ρακισμένοι· οὐ κατὰ φύλα καὶ φρήτρας καὶ κατ' οὐλαμούς
 ἀνδρῶν, ἧ φησιν ὁ ποιητὴς, πρὸς τοὺς πολεμίους στάντες,
 ἀλλ' αὐτὸς τις ἕκαστος μετὰ τῆς καλῆς ὁμολογίας ὑπὸ τὴν
 τοῦ σταυροῦ σημαίαν αὐτομολῶν, καὶ εἰς τὸ φερένικον στά-
 διον, ἀγαλλομένῳ χωρῶν τῷ ποδί· οὐκ ἄνδρες μόνον καὶ
 νεανίαι στρατεύσιμον ἔχοντες τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ σθένος, ἀλ-
 λά πᾶν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, καὶ φύλον καὶ τάξις καὶ ἀ-
 γωγῇ, ἧ τε πολιά θριξὶ καὶ ἡ τῆς νεότητος ἀπαλότης καὶ ἡ
 τοῦ θήλεος ἀσθένεια, μέχρι καὶ αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὑπομαζίων
 καὶ θηλαζόντων βρεφῶν τρυφερότητος, « οἱ μὲν κατὰ τὸν
 τραγικόν, οὐπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρα
 βαρεῖς ». Τοιοῦτος ὡς ἐπίπαν ἐστὶν ὁ τῆς εὐσεβείας κρατὸς.
 Τούτων τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον καρτερίαν ἰθαύμασαν Ἄγγελοι,
 ἐτρόμαξαν δαίμονες, κατεπλάγησαν τύραννοι, ἐξέστησαν
 δῆμιοι, μαρτυρεῖ δὲ ἡ ἱστορία. Τούτων τὰ αἵματα τὴν σι-
 κουμένην κατήρδευσαν, τούτων ὁ θάνατος τὴν εὐσέβειαν ἐ-
 κραταίωσε, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε, καὶ τὸ
 τῆς ἀθείας σκότος ἀπῆλασε, τούτων ταῖς πληγαῖς καὶ τοῖς
 μώλωφιν ὡς ὑπερκοσμίοις ἀνθισιν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
 καλλωπίζεται καὶ νυμφοστολεῖται καὶ πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἀρ-
 χηγόν καὶ δομητόρα καὶ Νυμφίον πολλὴν ὡς ἐξ αὐτῶν ἄγει
 τὴν παρρησίαν. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀγωνοθέτης Χριστὸς ὁ Θεὸς δο-
 ξασθεὶς ἐπ' αὐτοῖς περιφανῶς ἀντεδόξασε τότε μὲν ἐνισχύ-
 σασ τῇ αὐτοῦ χάριτι, πρὸς τὴν τῶν παθημάτων αὐτοῦ ἀπο-
 μίμησιν, ἧς οὐδὲν ἐνδοξότερον, καὶ νικητὰς αὐτοῦ ἀναδει-
 ξας· ἀλλὰ καὶ πολλὰ καὶ τεράστια θαύματα καὶ τότε καὶ

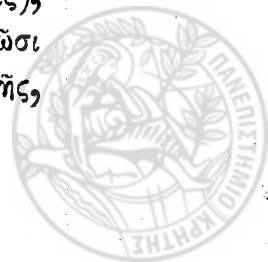
μετὰ τὴν τελείωσιν δι' αὐτῶν ἢ πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐργασάμενος, καὶ τὴν τιμίαν κόνιν καὶ τὰς εὐαγεῖς τῶν λειψάνων θήκας ἀεννάου εὐεργεσίας κατασκευάσας πηγὰς, πᾶσι δὲ τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν γεραίρουσι καὶ τὸν πρὸς αὐτοὺς πόθον διὰ τῆς θερμῆς αὐτῶν ἐπικλήσεως εὐσεβοφρόνως ἐπιδεικνυμένοις, πλούσιον καὶ δαψιλὲς τὸ θεῖον αὐτοῦ ἔλεος ἐπαντλῶν ἐναργῆ ταῦτα τεκμήρια, ἧς, σὺν αὐτῷ ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύουσιν ἀκηράτου δόξης καὶ τρυφῆς καὶ μακαριότητος. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἁγία αὐτοῦ Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀνά πᾶσαν αὐτῆς πνευματικὴν λατρείαν μετὰ τῶν Θεοκηρύκων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἄλλων τῶν πολυειδῶς τῷ Θεῷ εὐηρεστηκότων ἔξοχα καὶ σπουδῇ τῇ πάσῃ τιμᾷ καὶ γεραίρει τοὺς θεῖους Μάρτυρας, καὶ τὰς αἱματορρῶντους αὐτῶν λάρνακας ἀξιοχρέως ἐπιθαυμάζει, ναοὺς τε καὶ θυσιαστήρια ἐπὶ τῶν λειψάνων καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν εἰς Θεὸν ἀγιάζει, καὶ τὰ τῆς μορφῆς Ἰνδάλματα μετὰ τῶν μακαρίων ἀθλήσεων ἐπὶ πίναξιν ἀνιστοροῦσα καὶ μετὰ πόθου ἀσπαζομένη, κάλλισον καὶ πρέποντα ἑαυτῇ περιτίθεται κόσμον, ἅμα δὲ καὶ διδασκαλίαν δι' ἑαυτῆς φθεγγομένην καὶ πᾶσι τοῖς ὀρώσι σαφῆ καὶ καταληπτὴν χαριέντως προβάλλεται. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ γράμμασι τοὺς βίους τούτων καὶ τοὺς ἄθλους ψηλογραφεῖ καὶ λόγοις πανηγυρικοῖς ἐγκωμιάζει, καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς περιάδει αὐτῶν τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ κατορθώματα. Οἷος ἀληθῶς καὶ ὅσος ἀένωτος θησαυρὸς μαρτυρικῶν καὶ ψυχωφελῶν διηγήσεων ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπομνήμασιν! Ὅποῖος πλοῦτος ἐκκλησιαστικῆς ῥητορείας ἐν τοῖς τῶν θεῶν πατέρων καὶ ἱερῶν διδασκάλων συγγράμμασιν, εὐφημούντων τοὺς Μάρτυρας! Ὅποια δὲ ἀληθοῦς ποιήσεως καὶ χάρις καὶ δύ-

ναμῖς ἐν τοῖς οὕτω δὴ λεγομένοις μαρτυρικοῖς ἄσμασι τῶν ἱερῶν ὑμνωδῶν! Ἄπαντες μὲν συλλήβδην κατὰ πᾶσαν τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Σάββασι διαφερόντως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας οἱ ἀθληταὶ τοῦ Χριστοῦ μακαρίζονται, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ ἱερᾷ Ὀκταήχῳ βίβλῳ, τῇ Παρακλητικῇ. Ἄλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς Κυριακῆν κατανουκτικωτάτην ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐξαιρέτως καθωραΐζουσι τὴν ἄσματοουργίαν τὰ τῶν Μαρτύρων ἐφύμνια. Ἰδίᾳ δὲ ἐνὸς ἐκάστου τούτων, καὶ ὧν μάλιστα ἀθληταὶ θαυμασιωτέρα καὶ τὰ θαύματα μεῖζονα, τὴν ἐτήσιον μνήμην ποικίλαις ὑμνωδιῶν ἀγλαΐαις οἱ Θεοφόροι ἐξωραΐσαν ἀοιδοί, ἐξ ὧν μάλιστα πεπλούτισαι ἡ θεοτερπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Μηνολογίου δωδεκάβιβλος. Ὡς δὲ τῶν ἄλλων μακαρίων τῆς εὐσεβείας ταγμάτων, Ἀποστόλων φέρε, καὶ Προφητῶν καὶ Ἱεραρχῶν καὶ Ὀσίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οὕτω δὴ καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, οὐ πάσας ἀνὰ μέρος τὰς ἐτησίους μνείας εἰς μεγάλας ἐτύπωσεν ἑορτάς, οὐκ ἐξόν πάσας ἡμέρας σχολάζειν τοὺς φιλεόρτους πανηγυρίζοντας, ὀλίγους δὲ τινὰς ἐξ ἐκάστων καὶ ἀντὶ πάντων αἰρετισαμένη, οὐκ ἀριστήνδην, οὐδὲ γὰρ ἐνῆν αὐτῇ τὴν παρὰ τῷ Θεῷ μακαριότητα τούτων βαθμολογεῖν, ἀλλὰ κατὰ λόγον τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγώνων καὶ τῶν εἰς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν, καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῆς εἰς αὐτοὺς πανδήμου καὶ καθολικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ εὐλαβείας, τούτων τὰς ἑορτάς ὡς καθολικὰς ἀποδεξαμένη μετὰ τὰς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ καὶ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, μετὰ τὴν τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τὰς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀργία τε ἐτίμησε καὶ πληρεστάτη ἄσματοικῆ ἀκολουθία ἀξιοχρέως ἀπεφαίδρυνεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν μὴ ἑορταζομένων Ἀγίων κατὰ τόπους ἄλλοι ἄλλους ἰδίως ἀποθαυμάζονται, ἐνθα, φερ' εἰπεῖν, ἐγέ-

γόνεισαν, ἔνθα ζῶντες πολυτρόπως διέπρεψαν, ἔνθα τὴν πίστιν ἀραρότως ἐκράτυναν, ἔνθα ἤθλησαν ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ ἐμαρτυρήθησαν, ἔνθα τὰ πανάγια αὐτῶν τεθησαύριστα λείψανα, ἔνθα ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἡ θαυματουργὸς ἐφανερῶθη τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ δύναμις, ἔνθα ἐπ' αὐτοῖς ἱερά σκηνώματα ἰδρύνονται, ἔνθα φρουροὶ καὶ προστάται καὶ ἀρωγοὶ καὶ καθηγεμόνες καὶ πολιούχοι καὶ ἐφέσιοι καὶ παντοῖοι καὶ εἰδικοί ἀναγράφονται εὐεργέται, τούτων τὰς ἐτησίους μνήμας εὐλόγως αἱ κατὰ τόπους ἐκκλησῖαι ἀνὰ μέρος πανηγυρίζουσιν, ἰδίαις φιλοτιμίαις τὴν εἰς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην ἀποδεικνύμεναι. Ἐντεῦθεν καὶ τὰς Ἱεράς αὐτῶν ἀκολουθίας, ἡ ἐνδεέστερον κειμένας ἐν τοῖς καθολικοῖς Μηνολογίοις, ἐπὶ τὸ ἐορταστικώτερον ἀπαρτίσαι, ἡ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν οὐσας, αὐτόθεν κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν τύπον καὶ πρὸς μίμησιν τῶν ἀρχαιοπαραδότων ἀσμάτων ἐξ ὑπαρχῆς συνταξάμεναι, ταῖς κατ' αὐτὰς ἱεραῖς χοροστασίαις ψάλλειν παρέδοσαν· ἐξ οὗ δὴ καὶ ἔχομεν πληθὺν Ἀκολουθιῶν εἰς διαφόρους Ἀγίους κατὰ τόπους ἐορταζομένους, ὑπὸ παλαιτέρων καὶ νεωτέρων ὑμνωδῶν ἐξ οἰκειᾶς εὐλαβείας, ἡ κατὰ παραγγελίαν συμπεπληρωμένας, ἡ καὶ ὅλας ἐξ ὑπαρχῆς συντεταγμένας, τὰς πλείστας τούτων ἤδη κινὰς καὶ διὰ τοῦ τύπου πρὸς χρῆσιν καὶ ἄλλων τῶν τοὺς αὐτοὺς τυχόν λόγους ἐχόντων πρὸς τὴν τῶν Ἀγίων τούτων ἐξαίρετον εὐσεβίαν. Τοιοῦτος εὐσεβῆς πόθος, (ἵνα πρὸς τὴν κυρίαν τοῦ λόγου πρόθεσιν κατάντήσωμεν), ἐπτέρωσε τὴν προθυμίαν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν τῇ πάλαι μὲν Ἀλεκτρουπόλει, νῦν δὲ κοινῶς Ἀλιστράτῃ λεγομένη (Μακεδονικῇ κωμοπόλει προσηρτημένη τῇ Μητροπόλει Δράμας), ὅπως ἐν εὐσήμεῳ καὶ πανηγυρικῇ συνάξει ἐτησίως ἐπιτελῶσι τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Κυριακῆς,

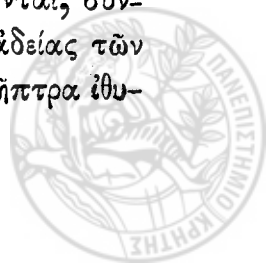

(ἀγομένην συνάμα τῇ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ, τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου), ἥς ἐπ' ὀνόματι ἀρχαῖον καὶ πάλαι κατερηριπότα καὶ τῷ χρόνῳ ἀιστωθέντα ναόν, θυμαστῶ τρόπῳ καὶ ἐν θεσπεσίοις ὄραμασι διαμνηθέντα ἀνευρόντες καὶ ἀνορούξαντες εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐθις κάλλος καὶ μέγεθος μετ' ἐνθέου ζήλου καὶ οὐ μικρᾶς τῆς δαπάνης ἀνήγειραν, καὶ Μονὴν Ἱερὰν τῷ τῆς Ἁγίας ὀνόματι καθιέρωσαν. Ὅτε δὲ καὶ ὅπως τὸ τοιοῦτον ἔργον ἐθαυμαστώθη, δῆλον ἐκ τοῦ ἐν τῷ κώδικι τῆς νεοδμήτσου ταύτης Μονῆς κατεσρωμένου ἐπισήμου Ὑπομνήματος ἔχοντος περιπίου ἐπὶ λέξεως ὡς ἐξῆς.

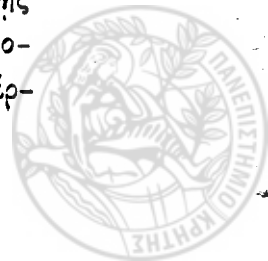
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Περιγραφή τοῦ κατ' Ἀλιστράτη Ἱεροῦ Μονηδρίου τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Κυριακῆς.

Πρὸς τοὺς καθ' ἡμᾶς τούτους χρόνους θεϊκῇ τινι ἐπιπνοίᾳ πολλὰ τῶν ἱερῶν καταγωγίων καὶ θείων ναῶν, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου καταχωσθέντα τῇ γῆ, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιδραμούσης στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ δορυκτῆτορος κατεδαφισθέντα, παραδόξως πῶς ἤρξαντο ἀνακαλύπτεσθαι, ὀρμῇ δὲ φιλευσεβεῖ τῶν πιστῶν ἀνοικοδομοῦνται, καὶ συνδρομῇ αὐτῶν θεαρέστῳ κατακοσμοῦνται καὶ καλλωπίζονται, συντελούσης ἄλλως τε καὶ τῆς εὐχεροῦς εἰς τοῦτο ἀδείας τῶν ἀπὸ τριακονταετηρίδος τὰ τῶν Ὁθωμανῶν σκῆπτρα ἰθυ-

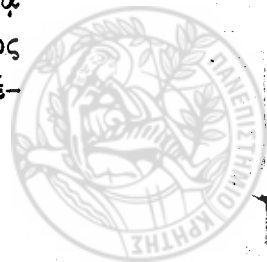

γόντων καὶ πως πατρικῶς τοὺς ὑπ' αὐτοῖς λαοὺς διεπόντων ὥστε ἐν βουνοῖς μὲν καὶ δρυμῶσι συνεχῶς τὸ τοῦ Ὑψίστου ὄνομα καὶ τὸ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται· πᾶσα δὲ πόλις καὶ κώμη εὐχερῆ κέκτηται καὶ ἄνετον τὴν τῶν πιστῶν ἐκκλησίαν· ἐνθεντοι καὶ ὑποφώσκουσα ἡ ἀρχαία λαμπρότης τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐκλεια ἀναφαίνεται. Ἐκ τῶν πολλῶν τοίνυν ἱερῶν καταγωγίων, ἅπερ εἰς φῶς ἀπὸ τινος χρόνου προῆλθον εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Ὑψίστου καὶ τιμὴν τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, ὑπάρχει καὶ τὸ παρὰ τὴν κωμόπολιν Ἀληστράτην (ἣτις ποτὲ Ἀλεκτρούπολις ἦκουσε) περὶ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν πεντηκοστὸν ἑβδομον σωτήριον ἔτος παραδόξως ἀνευρεθὲν ἱερὸν Μονήδριον τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς, οὗ τινος ἡ ἀρχὴ τοιάδε τις γέγονε. Χριστιανός τις τοῦνομα Κυργιαζῆς, τὸ ἐπάγγελμα κηπουρός, ἐκ τῆς πλησίον κώμης Τριστενίτσας ὀρμώμενος, τὴν ἡλικίαν μὲν προβεβηκῶς καὶ ἓνα τῶν ὀφθαλμῶν πεπηρωμένον ἔχων, τὸ δὲ ἦθος μάλα ἀπλοϊκὸς καὶ εὐσεβής, καὶ περὶ τὰ θεῖα φύσει εὐλάβειαν κερκτημένος, εἰργάζετο ἐν τινὶ κήπῳ περὶ τὸ ἱερὸν τοῦτο Μονήδριον καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπορίζετο· ἡμέρα δὲ παρασκευῆ περὶ μῆνα Ἰούλιον τοῦ α ω ν ζ σωτηρίου ἔτους ἐν μεσημβρίᾳ ἐκ τοῦ καμάτου κατακλιθεὶς ἐκάθειδε μάλα ἠδέως. Ὁρᾷ οὖν καθ' ὕπνου ἄνδρα τὴν ὄψιν σεβάσμιον καὶ μοναχικὸν περιβεβλημένον ἱματισμὸν καὶ παρ' αὐτῷ Παρθένον τινα, σεμνοπρεπῆ καὶ κοσμίαν τὴν ἀναβολὴν ἔχουσαν ἀμφοτέροι δὲ οὗτοι πλησίον αὐτοῦ γενόμενοι «Κυριαζῆ δούλε τοῦ Θεοῦ, εἶπον, ἐξεγέρθητι καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν, ἵνα δεῖξωμέν σοι ὅπου πάλαι ποτὲ ἱερὸν καταγώγιον ὠκοδόμητο τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Κυριακῆς· ἡδὴ γὰρ καιρὸς ἀνοικοδομηθῆναι εἰς δόξαν τοῦ Ὑψίστου τοῦτο, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρ-

τυρος αὐτοῦ.» Ἐναυλος ὁ Κυργιαζῆς ὑπὸ τῶν λόγων τούτων
 γενόμενος, ἀφυπνίσθη μετὰ δέους εὐθύς, καθ' ὕπαρ δὲ γενό-
 μενος καὶ τὸ φανέν εἰς ὄνειρον τιθεὶς αὐθις κατεκλίνθη· εὐ-
 θέως μέντοι ἀμφοτέροι πάλιν ἐπιφανέντες, καὶ τὰ αὐτὰ ἐν-
 τονώτερον ἐπαναλαβόντες, ἐξήγειραν καὶ ἐπέταξαν ἀκολου-
 θεῖν αὐτοῖς· οὕτω δὲ παραγενόμενοι σὺν τῷ Κυργιαζῆ, ὅπου
 νῦν ὁ Ἱερός ναὸς ὄραται, ἐκέλευσαν αὐτῷ ἀνασκάπτειν,
 προσειπόντες θαρρῆν καὶ μὴ ἀπαυδαῖν, πολλὰ γάρ, ἔφασαν,
 μετ' οὐ πολὺ ἢ τῶν πιστῶν συνδρομὴ ἔσται πρὸς τὸ ἀνοικο-
 δομηθῆναι τὸ ἱερόν τέμενος. Ταῦτα προσειπόντες, ἐγένοντο
 ἀφανεῖς. Ὁ δὲ Κυργιαζῆς μετὰ τὸ παρελθεῖν τὴν ἕκστασιν
 εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ὑπὸ τρόμου καὶ δέους συνείχετο, ἐς ὅ-
 στερον δὲ δάκρυσι περιεχεῖτο καὶ εὐχαρίστει τὸν Κύριον καὶ
 τὴν Παρθενομάρτυρα αὐτοῦ Κυριακὴν, ὅτι αὐτῷ ἀνετίθη τὸ
 τῆς Οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τιμένους· μὴ θαυμάση δέ τις ὅτι
 τοιοῦτω τὸ ἦθος ἀνδρὶ ἢ ἐπιφάνεια αὕτη ἐγένετο· αὐτὸς γάρ
 ὁ θεάνθρωπος ἀλιεῖς τοὺς Ἀποστόλους ἐξελέξατο, καὶ ποι-
 μένα τὸν Δαβὶδ ὄντα, Βασιλέα ἐπὶ τὸν περιούσιον λαὸν αὐ-
 τοῦ ἔχρισε καὶ προφήτην, μυρία δὲ ἄλλα ἕξῃσιν ἰδεῖν παρα-
 δείγματα ἐν τε τῇ Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Διαθήκῃ· τὸ γὰρ θεῖον
 πέφυκε φιλεῖν τοῦ τὴν καρδίαν ἔχοντα καθαρὰν καὶ ἀπόνη-
 ρον μηδαμῶς ἀποβλέπον εἰς εὐγένειαν γένους, ἢ σοφίαν ἀν-
 θρώπου, ἢ πλοῦτου κόμπον· ταῦτα γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατα-
 χρώμενα ἀφιστάσι τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνα δὲ μάλα
 προσίασι, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἀξιοῦσι χάριτος. Ὁ Κυργια-
 ζῆς ἐν τούτοις θείῳ ζήλῳ ἐμφορηθεὶς, εἶχετο τοῦ ἔργου καὶ
 παρὰ δύναμιν ἡλικίας ἄνωθεν ἐνδυναμούμενος ἐρρωμένερον
 ἀνέσκαπτε καθ' ἑκάστην· μετὰ μικρὸν δὲ τῶν τοῦ ἀρχαίου
 τιμένους θεμελίων ἀναφανέντων ἐν μέρει, καὶ τοῦ θαύματος
 πανταχοῦ διαδοθέντος, προσέδραμον τῷ χώρῳ οἱ τῆς Ἀ-

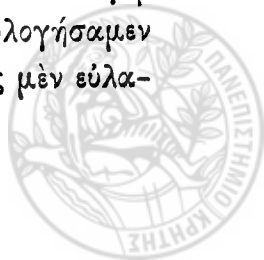
ληστράτης χριστιανοὶ ὁμοθυμαδόν, καὶ στιβαραῖς καὶ ἠνω-
 μέναις χερσὶ ἐπιλαβόμενοι τῆς ἀνασκαφῆς, μετ' οὐ πολὺ,
 εἰς φῶς προήγαγον τὰ τε θεμέλια καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ἱεροῦ
 Ναοῦ, καὶ γενικὴ θυμηδία καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη πάν-
 τας κατέλαβε. Τούντευθεν ἅπαντες οἱ χριστιανοὶ Ἀληστρά-
 τῆς ὡς εὐσεβεῖς ὠρμηνοὶ εἰς τὴν ἀνοικοδομὴν αὐτοῦ συνδρο-
 μῆ γενναία, καὶ τῇ συναντιλήψει ἀπεπερατώθη ὁ θεῖος καὶ
 Ἱερός Ναός, ὡς νῦν ὄραται. Ἐπομένως δὲ συνδραμόντων καὶ
 τῶν περίεξ φιλοχρίστων Ὀρθοδόξων ὠκοδόμητο τό τε Κωδω-
 νοστάσιον καὶ τὰ δωμάτια εἰς σκέπη τῶν καθ' ἑκάστην ἐν
 αὐτῷ προσερχομένων εὐλαβῶν χριστιανῶν εἰς προσκύνησιν
 καὶ ἴασιν παντοίων νοσημάτων, ἅπερ διὰ πρεσβειῶν τῆς
 Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Κυριακῆς ἰῶνται ἐν τάχει καὶ
 πλεῖστοι ὅσοι ὁσημέραι ἐν πίστει προσερχόμενοι λαμβάνουσι
 τὴν ἴασιν τῶν νοσημάτων αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ κατὰ
 τὴν οἰκοδομὴν· ὁ δὲ ἀείμνηστος κτίτωρ Κυργιαζῆς ἐπὶ τέσ-
 σαρα ἔτη ἐν αὐτῷ ὀσίως καὶ θεαρέτως βιώσας καὶ τὰ κατὰ
 τὸ ἱερόν τοῦτο καταγώγιον ἐπιμελούμενος πρὸς Κύριον ἐξε-
 δήμησε, μυριοπλασίονα τὴν ἀμοιβὴν τῶν μόχθων αὐτοῦ παρὰ
 Θεοῦ πληρωσόμενος. Ταῦτα τοίνυν ἐστὶ τὰ κατὰ τὸ ἱερόν
 τοῦτο Μονήδριον, μετὰ παρέλευσιν ἤδη ἑπτὰ ὀλοκλήρων ἐ-
 τῶν ἐξιστορούμενα ἐν τῷ παρόντι Μοναστηριακῷ Κώδικι,
 ὡς καὶ κατὰ τὴν μέχρι τοῦ νῦν διαχείρισιν τῶν προσόδων
 καὶ δαπανῶν αὐτοῦ, ἐπιμελεία καὶ συντόνῳ σπουδῇ τοῦ
 ἤδη εὐκλεῶς Ἀρχιερατεύοντος Πανιερωτάτου Ἁγίου Δράμας
 Κυρίου Ἀγαθαγγέλου, ὁ γὰρ πρὸ αὐτοῦ ἀποστάτης ἐκείνος
 καὶ λυμεὼν Μελέτιος, ἐφ' οὗ τὰ κατὰ τὸ Μονήδριον τοῦτο
 συνέβησαν, καχεξία τινὶ φύσει περιφρουρούμενος καὶ ἀμελεία
 καὶ ῥαστώνῃ κεχαυνωμένος, παρῆλθε ταῦτα καὶ μηδαμῶς
 ἐπεμελήθη, ὥστε εἰμῆ τις ἤδη σπουδὴ περὶ τούτου κατεβέ-

βλητο, πάντα τὰ κατ' αὐτὸ τῇ λήθῃ παρεδίδοντο ἄν, καὶ μηδὲν κατελείπετο τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀπομνημόνευμα.

Ἐν Ἀλησράτῃ τῇ ιζ'. τοῦ μηνὸς Ἰουνίου αὐξδ'.

Τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ θεοδμήτου τῆς Μάρτυρος Ναοῦ θαυμάσια τοιαῦτά τε καὶ τοσαῦτα· ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἑορτὴν αὐτόθι πανηγυρικώτερον κοσμηθῆναι ἔδει, προσκληθέντες ἡμεῖς, τὴν ἐν τῷ Μηνολογίῳ ἀκολουθίαν τῆς Ἀγίας εἰς τὸ πληρέστερον ὅθεν ποθὲν συναρμολογήσαι, φιλομάρτυρι προθυμίᾳ, τὴν παραγγελίαν ἀποδεξάμενοι, ἴδιον μὲν οὐδὲν ἐτολμήσαμεν νεουργῆσαι (πλὴν τῶν ἐν τέλει Μεγαλυναρίων), τὴν ἑαυτῶν συνειδότες ἀνικανότητα, ἠρευνῶμεν δὲ εἴπου εὔροισεν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίοις Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορίτου πάλαι προαπηρτισμένην καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ μνημονευομένην Ἀκολουθίαν τῆς Μάρτυρος, ἣν χάριν φασὶ τῶν αὐτοῦ δημοτῶν, παρ' ἧς ναὸς ἐστὶ τῆς Ἀγίας ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ ὁ ἀοίδιμος ἐξεπόννησεν. Ἀλλὰ ταύτην μὲν οὐδαμοῦ ἀνευρεῖν ἠδυνήθημεν· ἐτέραις δὲ ὁμῶς δυσὶν ἐνετύχομεν, ὧν ἡ μὲν φέρεται ἐκδεδομένη διὰ τοῦ τύπου ἐν τῷ Νέῳ Λειμωναρίῳ (Ἀθήνησι 1860), τὴν δὲ ἐλάβομεν ἐν χειρογράφῳ ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεράς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Κυριακῆς τῆς ἐν Κοντοσκαλίῳ κατὰ τὸ πλεῖστον διεννηνοχυῖαν ἐκείνης. Ἀμφοτέραις δὲ ἀδεσπότοις φερομέναις ἐπισήσαντες τὸν νοῦν, οὐδεμίαν ἐπέειθομεν ἑαυτοὺς ἔργον εἶναι οὔτε Νικοδήμου ἐκείνου, οὔτε τοῦ πολλῶ κρείττονος ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀσματογράφοις Νικηφόρου τοῦ Χίου, ὁσιωτάτου ἀνδρός, οὐ πλεῖσαι καὶ κάλλιστα Ἀκολουθίαι ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Νέῳ Λειμωναρίῳ. Ἐκ δὲ τῆς ἐν τῷ Μηνολογίῳ καὶ τῶν δύο τούτου ἐτέρων ἐρανισάμενοι, συναρμολογήσαμεν τὴν ἀνὰ χεῖρας ταύτην Ἀκολουθίαν, τηρήσαντες μὲν εὐλα-

βῶς πάντα σχεδὸν τὰ ἐν ἐκείνῃ ὡς πρῶτα καὶ καθολικὰ, καὶ δὴ καὶ Θεοφάνην αὐτὸν πατέρα ἔνγε τοῖς κανόσιν ἀπογραφόμενα, τὸν θεσπέσιον καὶ μελίρρυτον, προσλαβόντες δὲ ἐκ τῶν ἐτέρων ὅσα ἔδοξε προσφορώτερα κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἡμετέρας κρίσεως· ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ πλεῖστα ἀρρυθμῶς ἔχοντα καὶ πλημμελῶς, ὡς εἶχομεν ἐμπειρίας περὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸ μουσικώτερον διερρυθμίσαμεν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν, εἴτις ταῦτα μὴ ὀκνήσειεν ἀντιπαρεξετάσαι. Τὸ δὲ τοῦ Συναξαριστοῦ Ἰπόμνημα, ἀντεγράψαμεν ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου Κώδικος, ἀποκειμένου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀντιπαραθέντες τὸ κείμενον πρὸς δύο ἐπίσης ἀρχαίους κώδικας, εὑρισκομένους ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῆς νήσου Μονῆ, τῇ τῆς Παναγίας. Οὕτω συγκροτηθεῖσαν σὺν Θεῷ καὶ ἀπαρτισθεῖσαν τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν τῆς μακαρίας Πανθενομάρτυρος, ἀποδίδομεν προφρόνως τοῖς ἐξαιτησαμένοις, καὶ δι' αὐτῶν πᾶσι τοῖς φιλοθέοις ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς πρὸς ἰδίαν πνευματικὴν ἐξέγερσιν καὶ θυμηδίαν. Τῷ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀγωνοθέτῃ καὶ βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, τῷ θαυμαστῷ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν ταῖς μνείαις αὐτῶν Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ θεῷ καὶ σωτῆρι ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ Πνεύματι τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ α' Ἰουλίου αἰο'.

Ὁ ἐκδότης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψάλλεται τὸ, Μακάριος ἀνὴρ.

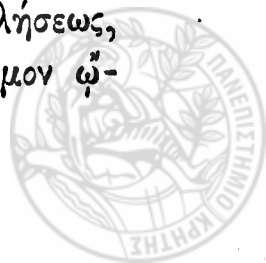
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σιχ. σ'.
καὶ ψάλλομεν προσόμια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες, πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Δίς.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχτης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαταῖς· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ᾧ-

κησας· ἔνθα ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. Δίς.

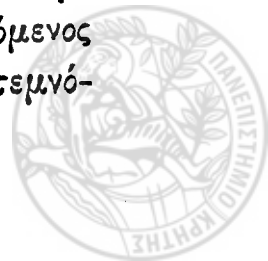
Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεπνικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνό-

μενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάρισε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος: πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες· ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμί ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, εἴαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὁ-

λίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέβρασε αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἔκλυτον· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς· καὶ τῷ βραχίονι, ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου, θυμοῦ πλήρεις, ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σῦνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρα-

τοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

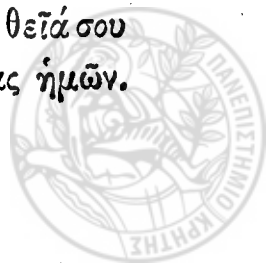
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ.

Ἦχος α΄.

Ὅς ἐν πέτρᾳ στεῖρῶ τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ προσερευθεῖσα Κυριακὴ πανεύφημε· τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τὸ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέιληφας.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Κυριακὴ πάνσεμνε· αἰτοῦσθ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πλουσίοις χαρίσμασιν, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο Κυριακὴ πανεύφημε, ὅτι τὸ θράσος τῶν ἀνόμων, ἀνδρειοφρόνως κατέλυσας, καὶ θυσίαν λογικὴν τὸ παρθενικόν σου σῶμα Θεῷ προσενήνοχας, ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασαμένη, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, παρέδωκας, Δαβιτικῶς ἀναβοῶσα, ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, νυμφίε ἐπουράνιε· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με, ὡς οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ θεῖά σου θαυμάσια. Ὅθεν αἴτησαι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

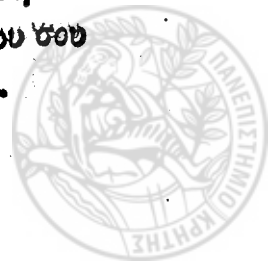
Ως ἀλάβαστρον μύρου τὸ αἷμά σου προσενήνοχας
τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Κυριακῇ μάρτυς ἀ-
θληφόρε ἀήττητε ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος
ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὄθεν καὶ τὸν ἀρχέ-
κακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας· τῇ
ἐπίκλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ σωτῆρος Χρι-
στοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς παρ-
θένος καὶ μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε.

Ὁ αὐτός.

Ο παλαιᾶς τῆς πλάνης ἀρχηγέτης πρὸ ποδῶν
συντέτριπται, τῆς νύμφης Χριστοῦ Κυριακῆς,
ζέσει γὰρ κρατυνομένη, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, εἰ-
δώλων σεβάσματα, ὡς ἀσεβῆ διήλεγξε, καὶ τὸν τύ-
ραννον ἐχθρὸν, ὡς στρουθίον ἐξεμυκτήρισεν· αὐτῆς
ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ
κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν
καὶ τὴν ἀγαθότητα· τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην·
ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰ-
δωλομανίας· δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου φιλόανθρωπε·
τύραννον οὐκ ἐπτόθησαν, τὸν δόλιον κατεπάτησαν·
ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν εἰς ὁσμὴν μύρου σου
ἔδραμον· πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

” **Ο**λβον λιποῦσα πατρικόν, **Χ**ριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν ἤρατο ἡ μάρτυς, καὶ πλουτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ, κατεπάτησε τὸν τύραννον. Ὄθεν ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες ἔλεγον· πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθεὶς, στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ μάρτυς, νενίκηκε **Χ**ριστός, καὶ βασιλεύει ὡς **Θ**εὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

’ **Ε**θαυματούργησε, **Χ**ριστέ, τοῦ σταυροῦ σου ἡ **Ε**δύναμις· ὅτι καὶ **Κ**υριακὴ ἡ μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων· διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Ἦχος δ’.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, **Κ**υριακὴ μάρτυς κατέχουσα χερσὶ· τὴν πίστιν ὡς θώρακα· ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον· τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανοουργίας, κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν **Χ**ριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύ- Καὶ νῦν.

λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Ἀπόστιχ. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

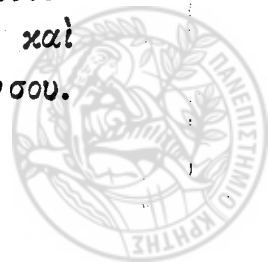
” **Α**θλησιν ὑπέμεινας τῇ σῇ παλαιίστρα κατάλ-
ληλον **Κ**υριακὴ παναοίδιμε, παρθενία ἔνδοξε,
μαρτυρίου αἷμα, συγκεχεραμένη· ὄθεν καὶ στέφανον
διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο, πρὸς ὃν καὶ
ἀνελύθηθας πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς παρθέ-
νος πανάμωμος, καὶ ὡς μάρτυς ἀήττητος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἢ ὠραιότης ἢ ἔνθεος,
τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν, ὡς κρίνον γὰρ ἔ-
λαμφας ἐν μοναῖς ἀγίων, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς
τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη παρθένε πάνσε-
μνε, διό σε καὶ οὐράνιος τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος,
καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ὡς παρθένον καὶ μάρτυρα.

Στίχ. Καὶ ἔστησαν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Κύκλω παρενέβαλε, **Κ**υριακὴ σε πανεύφημε, ὁ
ῥυόμενος ἄγγελος· ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, φο-
βουμένη φθῆς, καὶ ἀνακειμένη, ὡς περ ἀνάθημα
τερπνόν, τεττηρημένον τῷ παντοκράτορι. Ἐντεῦθεν
κατεπάτησας, τὴν τοῦ τυράννου παράνοϊαν, καὶ
σεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, παρανομούντων ἐξέφυγες βουλήν, Κυριακὴ πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῆς ἀθληφόρου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

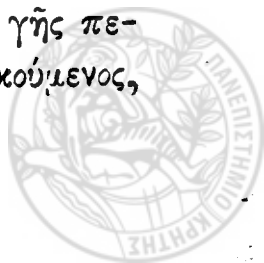
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς βρύσις πολύκρονος παρθενομάρτυς Χριστοῦ, Κατήρδευσας πάνσοφε τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, καὶ ἤθλησας ἄριστα· ἔσωτας τοὺς ἐν σκότει τῆς εἰδωλομανίας, αἰγλή τῶν σῶν θαυμάτων, Κυριακὴ ἀθλοφόρε· διὸ ἐν παρῶρησίᾳ Χριστοῦ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,

καὶ σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος·
δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θα-
νάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Καὶ ἀπόλυσις.**

— = —
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. σιχολογ. Καθισμ. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τελοῦντές σου, **Κυριακή**, τὴν σε-
πτὴν, τὴν χάριν αἰτούμεθα καὶ τὴν ἀντίληψιν,
τὴν σὴν οἱ τιμῶντές σε, ῥῦσαι οὖν ἀθλοφόρε ταῖς
θερμαῖς σου πρεσβείας, πάσης δεινῆς ἀνάγκης τοὺς
τιμῶντάς σε πόθῳ, καὶ τῶν πλημμελημάτων πα-
ράσχου τὴν ἄφεσιν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐ-
χθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ **Σταυρῷ** σου τοὺς
ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων
ἡ πίσις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὴν Β'. σιχολογ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγγελίας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὖοσμον, κοι-
λάσιν ἐξήνθησας **Κυριακή** τῷ **Χριστῷ**, μαρ-

τύρων πανεύφημε, λάμπεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώ-
σεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα
βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, Μάρτυς, τὴν μνή-
μην σου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύ-
τας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία
πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προ-
στρεχόντων· πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε
θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δού-
λων σου.

Μετὰ τὸν πολυέλειον Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα· καὶ παρ-
θενία τὴν ψυχὴν ὠραιώσασα· διὰ παντοίων πό-
νων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὡσπερ
ἄμωμος νύμφη· ὄθεν κατηξίωσαι οὐρανίων θαλάμων,
ὑπὲρ ὑμῶν πρεσβεύουσα αὐτῷ, τῶν σέ τιμώντων μαρ-
τύρων ὠραίισμα.

Δόξα καὶ νῦν.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ
τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν
δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν
ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν
τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ·σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τού-
των μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Εἰς τοὺς Ἀναβαθμοὺς.

Προκείμενον. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κα-
τεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον αὐτῷ.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς ἀθληφόρου προσδείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καί.

Ἦχος Β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,
ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία τὴν λαμπάδα ἄ-
σβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώ-
μιον, ὧ παρθενία ναὸς Θεοῦ, ὧ παρθενία μαρτύρων
δόξα· ὧ παρθενία, ἀγγέλων συνόμιλε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

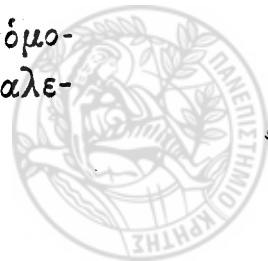
Οἱ Κανόνες.

Κανῶν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. ἦχος β'. ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ
διελόντι Θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαόν
δν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνήν, ὁμο-
λογοῦντα, ἄχραντε, ψυχῇ καὶ σώματι, χαλε-

πῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σὺ
μὲ διάσωσον.

Ολὴν ἐν σοὶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀ-
ποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεο-
τόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ Θεΐα, διασωζό-
μεθα.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνοῦντων δυσώπησον, τὸν
σαρκωθέντα πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου,
καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ
νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πισοὶ, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, κατα-
φυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυ-
χῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος θεοχαρίτῃτε.

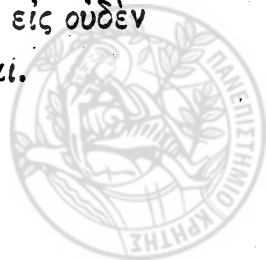
Κανὼν τῆς Ἀγίας

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀ-
θληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν ταῖς αὐ-
τῆς ἰκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν
κόσμον σου.

Αἴγλη τῇ σῇ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακὴ
Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπά-
της, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Τίνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου, εὐαρε-
στήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν
ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ρύμην ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθι-
νασίας πρόξενον, **Χ**ριστὸν κηύσασα· ὃν ὁ **Α**-
δης θανόντα, βουλήσει ἔκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξε.

Ἴτερος κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Ταῖς θείαις τῶν ἀσωμάτων τάξεσι, νῦν συγχο-
ρεύουσα, περὶ τῶν πάντων αἰτίων **Χ**ριστὸν, καὶ
τρανώς ἀπολαύουσα θεαρχικῆς ἐλλάμπσεως, τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας καταφαιδρυνον.

Τὸ θῆλυ, ἀρρενωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην
ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ πρὶν, ἐξα-
λείφειν τὴν θάλασσαν, ἐν ἀσθενείᾳ σώματος, θείᾳ
δυνάμει καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα,
Κυριακῆ παρθένος ἢ σεμνῆ, αἰκισμῶν καρτερεῖ
τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡ-
μῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου
πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας **Υ**ῖόν, καὶ
σαρκὶ ἀπεχύσασα, τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι'
ἡμᾶς ἐκ **Σ**οῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἄγνη Θεὸν, ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐέλαιον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνούσί σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ἣν προσφέρω σοι πανύμνητε ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον.

Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, παρθένε ἑλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεως, λυτρουμένη δεινῶν με Ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς ἀφέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευσέ.

Τῆς Ἁγίας ὁ αὐτός.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνήν σε ἀφθορον, ὡς κάλλιει ἐκλάμπουσαν τῆς ψυχῆς σου, ἐαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτός καταμαράνασα, τὴν ἐνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ος κλάδος ἱερός ὡραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας τὴν τρυφήν τὴν ἀγήρω προξενούντάς σοι.

Θεοτοκίον

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρ-
θένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρου σου,
μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Ἄλλος τῆς Ἁγίας.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεῖος τὸν σαρκὸς
ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ καύματα, τὰ τῶν αἰκι-
σμῶν ἐν κπέσβεσεν.

Ισχύϊ παντουργικῆ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς
ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, ὦ Κυριακὴ τὴν
ἀφαίρεςιν.

Αιμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔ-
σβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἤρδευσαν, τῆς θεοσε-
βείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν
πρόξενος, μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι· τὸ χαῖ-
ρε προσάγομεν.

• Καθισμ. Ἦχος πλ'. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἢ ἀθλοφόρος σου, ὑπο-
μείνασα πάσας τὰς τῶν τυράννων Χριστέ, κα-
τεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη
ἀληθῶς τροπαιοφόρος παρ' αὐτοῦ, καὶ στέφος εἴληφε
δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχέμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρῆσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. ὁ Εἰρμός·

» **Εἰ**σακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἢ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ ἐξάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις μόνῃ πανύμνητε.

Χειμαζομένων κλύδωνι, βιωτικῶ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Τῆς Ἀγίας ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἴσασο, Κυριακῆ, ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθρὸς ἐβύθισας.

' **Α**τάπεινωτος ἔμεινας, Κυριακῆ, βασάνοις ὀμι-
λοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν κατέβαλες.

Θιοτοκίον.

' **Ρ**ῦσαι πάσης κακίσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρ-
θένε τούς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα
πάναγνε.

Ἴτερος τῆς Ἁγίας.

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, καθάπερ λύκοι, οἱ δυ-
σμενεῖς σπαράττοντες μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄ-
μωμον ὀλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον
καὶ σφάγιον.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν,
μάρτυρικάις ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δεῖ-
ξασα ἀνίσχυρον, Χριστῷ ἀιαμέλπουσα· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

' **Η** καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου, πυρπολου-
μένη ἀνθρακας, πλάνης γενναιόφρον, λύθρω
ἐναπέσβεσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν τῆς πολυθείας
ἐξήρανε.

Θιοτοκίον.

' **Α**πειρογάμως ἐκύησας, ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ
τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσι-
γήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσει ἀδι-
στάκτῳ κραυγάζομεν.

» **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής
» **Κ**ύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμά-
» των, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, **Θ**εὸν
οὐ γιγνώσκωμεν.

Ῥδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν
ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυ-
τρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ **Θ**εοτόκον, Ἄγνη ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἢ ἀνωτέρα Χερουβεὶμ τέτο-
κας, τὸν τοῦ **Θ**εοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, **Υ**ἰὸν
μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντός **Π**οιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου
Ἄγνη φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἰκε-
σίαις, εὐτίλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ
καταφεύγουσιν.

» **Α**πὸ στενώσεως νῦν καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς
ἀδέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ, τὸν
αἴτιον λόγον, προσφέρω ὁ τάλας, οἰκτεῖρασα σῶ-
σόν με.

Τῆς Ἄγιας ὁ αὐτός.

Τὴν κάθαράν σου ψυχῆν, ναὸν **Θ**εοῦ παναληθῆ
δείξασα, **Κ**υριακῆ, ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδά-
φισας **Χ**ριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

» **Υ**ψωσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν **Χ**ριστὸν
Κυριακῆ ἔνδοξε καὶ φοβερῶ σεισμῶ τοὺς ἀ-

σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας
Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

ᾠδὴ 5'. ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀ-
» **Ε**νεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικα-
» **Λ**οῦμαι ἄδυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πυλυφρόν-
Στιδος βίου τὸ πέλαγος ἐπικαλοῦμαι **Δ**έσποινα,
κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

» **Ε**νεδύθην ζολὴν κακουχούμενος, **Μ**ῆτερ ἀειπάρ-
Εθενε τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν κηήσασα,
τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

» **Τ**εράς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δεῖλαιος·
Ἄλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη πάναγνε, προστα-
γαῖς τοῦ **Υ**ιοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέ-
Σστατον **Λ**όγον κηήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ
φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῆς Ἀγίας ὁ αὐτός.

» **Υ**περέβης τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ
Υφύσιν ἀθλήσει πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν **Εὐ**αν
τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πο-
Σλυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλα-
γος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιά-
φθορον ἀμνάδα ἐνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι,
ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κηύσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα
θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐ-
ρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἀνδρεῖον, ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀνα-
λαβοῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξῆλθες μάρτυς τῶν
τυραννούντων, καὶ ῥομφαία, ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθα-
νάτωσας.

Εἰσέτι, σταζομένη τῷ αἵματι πάνσεμνε, τῷ σῶ-
νυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὠραι-
σμένη, καὶ τῇ τούτου εἰς αἰὲ ἐντροφᾶς ὠραιότητι.

Ἐρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν
ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν
βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ὡθαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον,
ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα πε-
ριέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα, οὐκ ἐξενοχώ-
ρησεν.

Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Τῶν ἄνω ζητῶν.

Ἡ μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ἄσαι νῦν φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηнен ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνά πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, μέδοντός τι δυσσεβοῦς, καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἢ τῶν ἀθέων μιὰρὰ καὶ δυσώνυμος αἴρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθειωτάτη φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουσεν, ὡς τοὺς μὴ εἰκοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. Ἄλλ' ἡ μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. Ὄθεν ὠφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

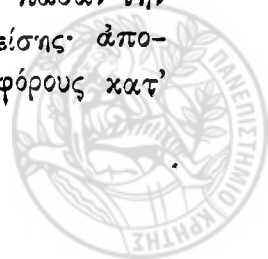
Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ΄. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Κυριακῆς.

Στιχ. Κυριακὴ θανοῦσα, τὴν τομὴν φθάνει,
 Προαιρέσει πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει
 Ἑβδομάτῃ προτομῇ ξίφεος θάνε Κυριακῆ·

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, Δωρόθεός

τις χριστιανὸς σὺν εὐσεβείᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἄτεκνοι ὄν-
 τες, ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ δοθῆναι αὐτοῖς καρπὸν ἐκ τῆς ὀσφύος
 αὐτῶν καὶ τῷ Θεῷ τοῦτον προσενεγκεῖν· γεννήσαντες δὲ
 παιδίον θῆλυ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, καὶ βαπτίσαντες ἐπωνόμα-
 σαν αὐτὴν Κυριακὴν· καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ ἐκτρέφον-
 τες ἐτήρουν παρθένον, ὡς τῷ Θεῷ ταύτην ἀναθέσθαι βουλό-
 μενοι· διωγμοῦ δὲ γενομένου, παρεδόθησαν Διοκλητιανῷ τῷ
 βασιλεῖ· καὶ ἀνακρίνας οὗτος αὐτούς καὶ τυπτήσας, τοὺς
 μὲν γονεῖς παρέπεμψεν Ἰούστῳ Δουκί ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Με-
 λιτηνῆς, τὴν δὲ Κυριακὴν Μαξιμιανῷ τῷ Καίσαρι ἐν Νικο-
 μηδείᾳ· ὃς ταύτην ἐπανακρίνας, καὶ ἐν τῇ πίστει στερόραν
 εὐρῶν καὶ ἀκλόνητον, ρίψας χαμαὶ ἔτυψεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας·
 τῆς δὲ ἁγίας προσευχομένης, ἐμαίνετο ὁ δικαστὴς κατὰ
 τῶν ὑπηκόων· καὶ φησιν ἡ ἁγία πρὸς αὐτόν· μὴ πλανῶ, Μα-
 ξιμιανέ, οὐδέποτε μου κυριεύσεις, Θεοῦ βοηθοῦντός μοι· καὶ
 παρέπεμψεν αὐτὴν Ἰλαριανῷ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. Ὁ δὲ
 ταύτην ἐπανακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ εἰδωλεῖον· προσευξα-
 μένης δὲ αὐτῆς, γέγονε σεισμὸς μέγας, καὶ πεσόντα τὰ εἰ-
 δωλα τοῦ ναοῦ πάντα συνετρίβησαν, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
 χνοῦς· καὶ εἰσελθοῦσα λαίλαψ ἀνέμου ἐσκόρπισε τὸν χοῦν εἰς
 τὸν ἀέρα· καὶ ἐλθοῦσα ἀστραπὴ πυρὸς κατέκαυσε τὸ πρό-
 σωπον Ἰλαριανοῦ τοῦ ἄρχοντος, καὶ πεσὼν ἐκ τοῦ θρόνου
 ἐξέφυξεν· ἐλθὼν δὲ καὶ ἕτερος ἄρχων, διάδοχος αὐτοῦ ἀνα-
 μαθὼν πάντα κατεδίκασε τὴν ἁγίαν πυρίκαυστον γενέσθαι·
 καὶ ἀνάψαντες μεγάλην πυρκαϊάν ἠκόντισαν τὴν ἁγίαν ἐν
 μέσῳ ἢ δὲ τὰς χεῖρας εἰς ὕψος πετάσασα, ἠῤῥατο πρὸς τὸν
 Θεὸν ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ τοῦ ἀέρος θερινοῦ καὶ καθαροῦ ὄν-
 τος, κατελθοῦσα νεφέλη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔσβεσε πᾶσαν τὴν
 δύναμιν τοῦ πυρὸς, μηδὲν τῆς μάρτυρος λωβηθείσης· ἀπο-
 λύσας δὲ αὐτὴν ἐν τῷ σταδίῳ καὶ θῆρας διαφόρους κατ’

αὐτῆς ἐπαφείς, οὐδὲν ἤνυσεν· ἐκυλίοντο γὰρ οἱ θῆρες παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ δὲ ἀγία ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ τῇ ἐξῆς προκαθίσας ὁ ἄρχων ἔδωκεν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς· καὶ λαβόντες ταύτην οἱ δῆμιοι ἐξήγαγον ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. Ἡ δὲ αἰτησαμένη προσεύξασθαι προσηύξατο ἐπὶ πολλὰς ὥρας· καὶ κατηχήσασα τοὺς συνακολουθήσαντας αὐτῇ χριστιανούς, κατακλιθεῖσα εἰς τὴν γῆν, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ· καὶ προσελθόντες οἱ στρατιῶται, ὡς ἶδον αὐτὴν νεκράν, ἐξέστησαν· γέγονε δὲ πρὸς αὐτοὺς φωνή, πορεύεσθε, ἀδελφοί, καὶ διηγεῖσθε πᾶσι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ ὑποστρέψαντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

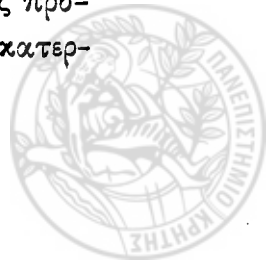
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Στίχ. Διεῖς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, πάτερ,

Ὡς ἀετός τις ἐξανέπτῃς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα εἶλεν.

• Οὗτος ἐν περιφανείᾳ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βάρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστόν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στύλος πυρός ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμωτάτοις, διαδεικνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶ σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἑσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου καὶ Γερμανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. ὁ εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆσ, ἐν πεδίῳ Δεκρά λατρευομένησ,
» **Ε**νης, οἱ τρεῖσ σου Παῖδεσ κατεπάτησαν, ἀθεω-
» τάτου προστάγματοσ· μέσον δὲ πυρόσ ἐμβληθέν-
» τεσ, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητόσ εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγέσ, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεῖσ Θεο-
γεννητόρ, Ἄδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφο· δν
νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντασ κινδύνων ῥυσθῆναι
τοῦσ ἐν πίστει κραυγάζοντασ· εὐλογητόσ εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥ **Ε**λπίσ ἀγαθῆ, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεισ
Δέσποινα· δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆσ συμ-
παθείασ τὸ πέλαγοσ, πᾶσι τοῖσ εἰσ σὲ πεποιθοῖσι,
καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· εὐλογητόσ εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινῆ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεῖσ τὸν συλλυ-
πούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ
σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν
πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· εὐλογητόσ
εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

τίαν, σὲ ἐπισάμενοι ψάλλομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν
σαρκὶ κηύσασα.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος πέλεις εἰς οὐ-
ρανοὺς τοῦ πυρός, λαμπάδας καρτερικῶς ἐν τῷ
ψάλλειν ὑπομείνασα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς
δόξης σου **Κ**ύριε.

Σὲ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, καθάπερ προῖκα προσή-
γαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα διὰ σοῦ,
τὴν τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις πάν-
σεμνε, θαυματουργίαις ἐναποκρούουσα.

Ὤ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ τῇ πυρᾷ,
ὦ Κυριακὴ προσέρχῃ ἀναψυχὴν αἰσθομένη καὶ
κραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης
σου **Κ**ύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα,
χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε
τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρ-
χεις πανάμωμε **Δ**έσποινα.

ᾠδὴ ἡ. ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς
» **Π**αισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρό-
» **σ**ον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς **Κ**ύ-
» **ρ**ιον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν
τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι
κακοῖς, ἀλλὰ σύ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς
ἀσθενείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρου-
ράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες, δια-
σωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου Πάναγνε,
καὶ ὑπεριψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγῆν σε Θεο-
τόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου
Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς
ὑπεριψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀ-
γνῆ πηγάζεις, οὗ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρυό-
μενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑ-
περιψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυρια-
κῆ πεποικιλμένη ἐγνωρίσθη· διό σε, ἐπουρα-
νίων αὐτός, θαλάμων ἀξίως ἠξίωσεν, ἀνυμολογοῦ-
σαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἀνεκλίθης τὸν Χριστὸν
δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων παρθένη, θηριω-
δῖαν σαφῶς, τῷ θεῷ μετέβαλες Πνεύματι· ὅθεν σε
τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ
Θεοῦ καὶ λόγου, ἀγομένην οἰκτείας, ὡς συμ-
παθῆς φωτεινοῦς, ἐκπέμπει Ἀγγέλους τοῦ σώμα-
τος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸς τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ
Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων
Πατρί, καὶ θείῳ συνυπάρχων **Π**νεύματι· ὄθεν ὡς αὐ-
τοῦ σε, δοξάζομεν **Μ**ητέρα.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ωραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, σιγμάτων γέγονας
Καὶ κατηγγύασαι **Π**αρθένος ἄφθορος μένουσα τῷ
νυμφίῳ **Λ**όγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ **Π**αρθένου δι' ἡμᾶς
σεσαρκωμένῳ **Θ**εῷ, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε τὸν **Κ**ύριον. **Δ**ίς.

Οικεῖς μετὰ ἀγγέλων ἐν φωτὶ, **Π**αρθένων τάγ-
μασι, δῆμοις **Μ**αρτύρων τε, συνεορτάζουσα
πρόσωπον, ἀτενίζουσα πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα
καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· πάν-
τα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν **Κ**ύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, **Π**αρθένε ἄχραντε,
Μήτηρ ἐδείχθης **Θ**εοῦ· σὺ τῆς θεότητος γέγο-
νας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ

τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν
Μαρία Θεόνημφε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία,
» ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθο-
» ρᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφρά-
» στως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
» ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν,
προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με Μῆτερ
τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀεννάου, πλησθῆναι κα-
θικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίσει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις
μεγαλύνοντα.

» **Ε**πιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον,
φωτός σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς, αὐγασον
πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι
καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕ-
μνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρῶσα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγ-
χίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν
παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις ἀ-
παύστως μεγαλύνωμεν.

Τῆς Ἀγίας ὁ αὐτός.

Ισχυροτάτη παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, θη-

ρίων τὰς ὀρμάς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον **Μάρτυς**, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ωραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διευτρεπιζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας **Μάρτυς**· καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὥσπερ προῖκα προσῆξας, **Κυριακὴ** πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολὺαθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, Σιάσεων πηγάζει ποταμούς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥύπον καὶ βυθίζει πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, **Κυριακὴ** θεόνυμφε.

Η παναγία σου μνήμη, ὥσπερ ἥλιος **Μάρτυς**, Ἄνέτειλεν ἡμῖν **Κυριακὴ**, νέφη παθῶν ἀπελάνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πιστεῖ ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας **Παρθένε**, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, **Παρθένε Παναγία** ὑπὲρ νοῦν, οἱ **Θεοτόκον** εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίσει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας.

Λίθος ἀχειρότητος.

Ὡς περικαλλῆς καὶ ὡραία, καὶ περιδέξιος Παρ-
θένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ τοῦ Δε-
σπότης νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι πτέρυξι,
πρὸς τὰ οὐράνια ἐπέτασας.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα,
καὶ περισερὰν χρυσαυγούσαις, τῷ μαρτυρίῳ ἀρ-
θεῖσαν πτέρυξι, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν καὶ κα-
ταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἐνδον τῆς ἀφάρτου παστάδος, κατασκηνώσασα
θεόφρον, ταῖς ἐκπεμπομέναις ἀκτίσι, τοῦ σοῦ
νυμφίου φαιδρνομένη αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν
εὐσεβῶς ἀνευφημούντων σε.

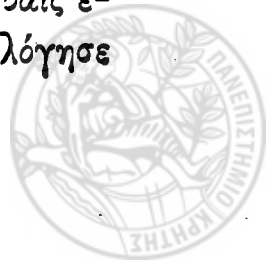
Θεοτοκίον.

Ἴνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμέ-
νην, πάσης ἀδοξίας με ρῦσαι καὶ ἀμαρτίας, καὶ
δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόν-
τα τῷ ἐλέει σου.

Ἐξαποστειλάρια.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Κυριακὴν τὴν μάρτυρα καὶ παρθένον, ὧδαῖς ἐ-
ναρμονίοις ἀνευφημοῦμεν, αὕτη γὰρ ἠύλογησε

τοῦ σώματος, διαφθερεῖσθαι μέλλοντος, ἄθλους πολλοὺς ὑποστάσα, διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σέ ἔχομεν προσασίαν· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόσειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ'. Ἦχος πλ. δ'.

δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, σὺ τὸν Νυμφίον Χριστὸν, ἐκ καρδίας ἠγάπησας, καὶ αὐτὸν ἐκήρυξας, τῶν τυράννων ἐνώπιον· διὸ βασάνων δεινὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτάτης ψυχῆς σεβρότητι, καὶ εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ πανεύφημε, ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἀφθαρτον καὶ ἀτελεύτητον.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, Κυριακὴ τοῦ πυρός, σὺ τὴν φλόγα κατέσβεσας, ἀλλὰ καὶ τὸ φρύαγμα, τῶν θηρῶν κατεπράυνας, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ζεούση πίστει σου, καὶ ταῖς πρὸς τοῦτον θερμαῖς ἐντεύξεσιν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, κατὰ χρέος ἄσμασι, νόμφη Χριστοῦ, ἄθλησιν τὴν πάντιμον, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν,
πολυώδυνα βάσανα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα,
ἀνδρικῶς ὑπομείνασα, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διή-
νυσας, καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος εἴληφας, παρὰ τοῦ
νέμοντος, τοῖς τρανῶς κηρύττουςιν αὐτὸν Θεόν, νο-
μίμως ἀθλοῦσί τε, βραβεῖα νίκης λαμπρά.

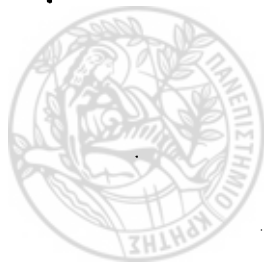
Δόξα Ἦχος πλ. α.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὠραιότητι ὁ βασιλεὺς
τῆς δόξης Χριστός· ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυ-
τῷ σε ἡρώσατο, ἀκηράτῳ συναφεία· ἐν γὰρ τῷ θε-
λήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύνα-
μιν· κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν·
ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς καὶ βασάνοις δρι-
μυτάτοις· διπλῶ στέφει δισσοῦς σε κατέσεψε καὶ
παρέσθησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλ-
μένην· αὐτὸν δυσώπησον Κυριακῇ ἀθληφόρε· τοῖς
ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζο-
μέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προ-
στασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἀ-
γίας ᾠδῆ γ'. καὶ ς'.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον· ἤχος δ'. Θυμασός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

Στιχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογῆτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου· τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρού-
μεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀπο-
καλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγός ἡμῶν γέγονεν εἰς
Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πί-
στεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμέν. Πάντες γὰρ Θεοῦ
ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χρι-
στὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ,
οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν
καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ
δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ'
ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρο-
νόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων
ῶν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προ-
θεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ
τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθε τὸ
πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέσειλεν ὁ Θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γε-
νόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νό-
μον, ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ Γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστε καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τοῦ Κυρίου ἡ ἐκλεκτῆ, ἐπώνυμος Νύμφη, ἀθληφόρε Κυριακῆ, ἄνθος παρθενίας, καὶ μαρτυρίου κόσμος, τὸ ἄσμα τῶν τιμώντων, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Ἴτερον.

Ἦρθη τῶν θηλέων ἡ ἀρετὴ, ὅτε λευκὴν δέξριν
Ἄρβενόφρων Κυριακῆ, πίζιν μὴ προδοῦσα φα-
σγάνοις παρεδίδως· ἀλλ' ἔζη ὁ Δεσπότης προαναρ-
πάσας σε.

